

нисък е разходът за поддържане на жилищни постройки. Следователно най-голямата грижа на земеделските стопани по онова време в борбата за съществуване е свързана с набавянето на необходимата храна и облекло. Основният източник за задоволяване на потребностите от продукти е собственото стопанство. Стойността на получаваните в стопанството продукти за задоволяване на собствени потребности възлиза на 69.7% от общия разход. Само 30.3% от разходите на домакинството отиват за доставка от пазара. Това означава, че нашето селско домакинство в миналото е имало затворен, натурален и самозадоволяващ се характер. Може да се допълни, че в тези години се наблюдава тенденция към нарастване на приходите в натурално изражение на селските домакинства, което е резултат от раздробяване на поземлената собственост и намаляване на паричните приходи.

Данните показват също, че хлябът е основната храна на селското население. Разходът за него представлява 36.63% от общия разход за храна. След него се нареждат различни видове месо: говеждо, овче, птиче и свинско - 13.7%; мляко, сирене и други млечни произведения - 10.3%; плодове, дини, пъпеши, тикви и др. - 9.38%; зеленчуци и варива - 8.00%; бакалски стоки - 6.84%; яйца - само 2.00% от общия разход. Разходите за масло също са много малко - едва 1.00%, и на мед - 0.25%. Разходите за спиртни напитки са 5.28% от разходите за храна, което може да се приеме за сравнително висок дял.

Калорийното съдържание на консумираната храна според изследването е 3 408 калории на ден за възрастен мъж. Това показва, че храната, консумирана от българския селянин, е достатъчна по калоричното си съдържание за една средна физическа натовареност, но съвсем недостатъчна през сезоните на усилена полска работа. Очевидно основният източник на калории е бил хлябът - 72% от калоричната стойност на консумираната храна се е дължала на него. Може да се допълни, че като цяло храната на българския селянин е била твърде еднообразна.

Данните от изследването сочат, че втората по степен на важност грижа на земеделските стопани е осигуряването на облекло за членовете на домакинството. Разходите за облекло и обувки възлизали на 14.28% от общия разход. При задоволяване на тези потребности селските домакинства купували от пазара необходимите материали - 63.5% от общия разход за облекло и обувки. Останалите 36.5% от разходите са стойността на материали, получавани от техните земеделски стопанства.

Изследването показва, че жилищните постройки на селското население по това време са доста нехигиенични, което се дължи на лошата техника на строеж и неподходящите материали, с които се извършва строителството. Данните показват, че 60.8% от постройките са били от кирпич. Това се оказва и основната причина за малката трайност на жилищата - средно те издържали едва 54 години. Сравнително малко домакинства са имали специално